32004R0550

L 96/10 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ 31.3.2004

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 550/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 10 март 2004 година за осигуряването на аеронавигационно обслужване в единното европейско небе

(Регламент за осигуряване на обслужване)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаването на Европейската общност, и по-специално член 80, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ([1]),

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ([2]),

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ([3]),

в съответствие с процедурата, установена в член 251 от Договора ([4]) в светлината на съвместния текст, одобрен от Помирителния комитет на 11 декември 2003 г.,

като имат предвид, че:

(1) Държавите-членки са преструктурирали в различна степен своите национални доставчици на аеронавигационно обслужване чрез повишаване на тяхното ниво на автономност и свободата да предоставят обслужване. Все по-наложително е да се гарантира удовлетворяване на минималните изисквания на обществения интерес в така създадената нова среда.

(2) Докладът на Групата на високо равнище за единно европейско небе от ноември 2000 г. потвърди необходимостта от създаване на правила на общностно равнище за разграничаване на функциите на регламентиране и на предоставяне на услуги, както и за въвеждане на система за сертифициране, насочена към спазване на изискванията на обществения интерес, най-вече във връзка с безопасността и подобряване на механизма за определяне на таксите.

(3) Регламент (ЕО) № 549/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2004 г. (рамков регламент) ([5]) определя рамката за създаването на единното европейско небе.

(4) За създаването на единното европейско небе трябва да се приемат мерки за осигуряване на безопасно и ефикасно предоставяне на аеронавигационно обслужване, съвместимо с организацията и използването на въздушното пространство, както е предвидено в Регламент (ЕО) № 551/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2004 г. за организацията и използването на въздушното пространство в единното европейско небе (Регламент за въздушното пространство) ([6]). Създаването на хармонизирана организация за предоставяне на такова обслужване е важно, за да се отговори адекватно на изискванията на потребителите на въздушното пространство, както и да се регулират безопасността и ефикасността на въздушното движение.

(5) Осигуряването на аеронавигационно обслужване, както се предвижда от настоящия регламент, е свързано с упражняване на пълномощия от обществен орган, които нямат икономически характер, който да оправдае прилагането на правилата на Договора за конкуренцията.

(6) Държавите-членки са отговорни за следенето на безопасното и ефикасно осигуряване на аеронавигационно обслужване и за контрола на спазването на общите изисквания, установени на общностно равнище, от страна на доставчиците на аеронавигационно обслужване.

(7) На държавите-членки би трябвало да се разреши да възложат на признатите организации, които имат технологичен опит, проверката на спазването на общите изисквания, установени на общностно равнище, от страна на доставчиците на аеронавигационно обслужване.

([1]) ОВ C 103 E, 30. 4.2002 г., стр. 26.
([2]) ОВ C 241, 7.10.2002 г., стр. 24.
([3]) ОВ C 278, 14.11.2002 г., стр. 13.
([4]) Становище на Европейския парламент от 3 септември 2002 г. (ОВ C 272 E, 13. 11. 2003 г., стр. 303), обща позиция на Съвета от 18 март 2003 г. (ОВ C 129 E, 3.6.2003 г., стр. 16) и позиция на Европейския парламент от 3 юли 2003 г. (все още непубликувана в *Официален вестник*). Юридическа резолюция на Европейския парламент от 29 януари 2004 г. и решение на Съвета от 2 февруари 2004 г.

([5]) ОВ L 96, 31.3.2004 г., стр. 1.
([6]) ОВ L 96, 31.3.2004 г., стр. 20.

(8) Гладкото функциониране на системата за въздушен транспорт изисква също така еднакви и високи стандарти за безопасност за доставчиците на аеронавигационно обслужване.

(9) Трябва да бъдат разработени мерки за хармонизиране на системите за лицензиране на ръководители на полети, за да се увеличи наличността на ръководители на полети и да се насърчи взаимното признаване на лицензи.

(10) Едновременно с гарантирането на непрекъснатост при осигуряването на аеронавигационно обслужване трябва да се създаде единна система за сертифициране на доставчиците на аеронавигационно обслужване, която да представлява средство за определяне на правата и задълженията на тези доставчици и за редовно следене на изпълнението на тези изисквания.

(11) Условията, приложени към сертификатите, би трябвало да бъдат обективни, недискриминационни, пропорционални и прозрачни, както и да бъдат сравними със съответните международни стандарти.

(12) Сертификатите би трябвало да се признават взаимно във всички държави-членки, за да се позволи на доставчиците на аеронавигационно обслужване да предоставят такова обслужване в държава-членка, различна от държавата, в която те са получили своите сертификати, при спазване ограниченията на изискванията за безопасност.

(13) Предоставянето на комуникационни, навигационни и обзорни услуги, както и на аеронавигационно информационно обслужване би трябвало да бъде организирано при пазарни условия, като едновременно с това се отчитат специфичните характеристики на такова обслужване и се поддържа високо равнище на безопасност.

(14) За улесняване на безопасното предаване на въздушното движение през границите на държавите-членки в интерес на ползвателите на въздушното пространство и техните пътници, системата за сертифициране трябва да предвижда рамка, която да дава възможност на държавите-членки да определят доставчици на аеронавигационно обслужване независимо от мястото им на сертифициране.

(15) На базата на своя анализ на безопасността, държавите-членки трябва да могат да определят един или повече доставчици на метеорологично обслужване по отношение на цялото или част от въздушното пространство, което се намира под тяхна отговорност, без да е необходимо да се организира търг.

(16) Доставчиците на аеронавигационно обслужване би трябвало да установят и поддържат тясно сътрудничество с военните органи, отговорни за дейностите, които могат да повлияят върху общия въздушен трафик, като за целта се разработят съответни ангажименти и мерки.

(17) Счетоводните сметки на всички доставчици на аеронавигационно обслужване трябва да бъдат прозрачни във възможно най-висока степен.

(18) Въвеждането на хармонизирани принципи и условия за достъп до оперативните данни би трябвало да улеснява осигуряването на аеронавигационно обслужване и операциите на ползвателите на въздушното пространство и летищата в новата среда.

(19) Условията за определяне на таксите, прилагани към ползвателите на въздушното пространство, би трябвало да бъдат справедливи и прозрачни.

(20) Таксите за ползвателите трябва да предвиждат възнаграждение за съоръженията и предоставеното обслужване от доставчиците на аеронавигационно обслужване и държавите-членки. Нивото на таксите за ползвателите трябва да бъде пропорционално на разходите, като се отчитат целите за безопасност и икономическа ефективност.

(21) Не би трябвало да съществува дискриминация между ползвателите на въздушното пространство във връзка с осигуряването на еквивалентно аеронавигационно обслужване.

(22) Доставчиците на аеронавигационно обслужване предлагат определени съоръжения и услуги, пряко свързани с експлоатацията на въздухоплавателното средство, разходите за които те би трябвало да могат да покриват в съответствие с принципа „заплащане от ползвателя“, което означава, че ползвателите на въздушното пространство би трябвало да заплащат изцяло или във възможно най-голяма степен разходите, които възникват в точката на използване.

(23) Важно е да се осигури прозрачност на разходите, които възникват поради използване на тези съоръжения или услуги. Съответно, всички промени, въвеждани в системата или нивото на таксите, трябва да бъдат обяснявани на ползвателите на въздушното пространство; такива промени или инвестиции, предлагани от доставчиците на аеронавигационно обслужване, трябва да бъдат обяснявани като част от обмена на информация между техните управителни органи и ползвателите на въздушното пространство.

(24) Би трябва да съществува възможност за модулиране на таксите в известна степен, което да допринася за максимално увеличение на капацитета на цялата система. Финансовите стимули могат да бъдат полезен начин за ускоряване на въвеждането на наземно или бордово оборудване, което увеличава капацитета, за възнаграждаване на доброто функциониране или за преодоляване неудобствата от избора на по-малко желани въздушни трасета.

(25) В контекста на тези приходи, които трябва да осигурят разумна възвръщаемост на активите, и в пряка връзка със спестяванията, постигнати чрез ефективни подобрения, Комисията би трябвало да проучи възможността за създаване на резерв, насочен към намаляване на влиянието при внезапно повишаване на таксите за ползвателите на въздушното пространство в периоди на намалени нива на въздушния трафик.

(26) Комисията би трябвало да проучи възможността за организиране на временна финансова помощ за мерки, насочени към увеличаване на капацитета на европейската система за контрол на въздушното движение като цяло.

(27) Установяването и налагането на такси за ползвателите на въздушното пространство трябва редовно да бъдат преглеждани от Комисията в сътрудничество с Евроконтрол, както и с националните надзорни органи и ползвателите на въздушното пространство.

(28) Поради специфичната чувствителност към информацията, засягаща доставчиците на аеронавигационно обслужване, националните надзорни органи би трябвало да се въздържат от разкриване на информация, която е предмет на професионална тайна, без това да пречи на създаването на механизъм за следене и публикуване на ефективността на доставчиците на обслужване,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Член 1

Приложно поле и цел

1. В рамките на приложното поле на Рамковия регламент, настоящият регламент се отнася за осигуряването на аеронавигационно обслужване в единното европейско небе. Целта на настоящия регламент е да се установят общи изисквания за безопасно и ефективно осигуряване на аеронавигационно обслужване в границите на Общността.

2. Настоящият регламент се прилага за предоставянето на аеронавигационно обслужване за общия въздушен трафик в съответствие с Рамковия регламент и в рамките на приложното му поле.

Член 2

Задачи на националните органи за надзор

1. Националните органи за надзор, посочени в член 4 от Рамковия регламент, осигуряват съответен надзор при прилагането на настоящия регламент и по-специално по отношение на безопасната и ефективна работа на доставчиците на аеронавигационно обслужване, които предоставят услуги, свързани с въздушното пространство, попадащо под отговорността на държавата-членка, която номинира или създава съответния орган за надзор.

2. За целта всеки национален орган за надзор организира съответните инспекции и проверки, за да установи съответствие с изискванията на настоящия регламент. Съответният доставчик на аеронавигационно обслужване ще улеснява тази дейност.

3. Във връзка с функционалните блокове въздушно пространство, които обхващат въздушно пространство, намиращо се под отговорността на повече от една държава-членка, засегнатите държави-членки сключват споразумение за надзора, изискван по този член, по отношение на доставчиците на аеронавигационно обслужване, които предоставят услуги, свързани с тези блокове. Държавите-членки могат да сключат споразумение за надзора, изискван по този член, по отношение на доставчик на аеронавигационно обслужване, който предоставя услуги в държава-членка, различна от тази, в която е разположено основното място на функциониране на доставчика.

4. Националните органи за надзор предприемат съответни мерки за тясно сътрудничество помежду си, за да осигурят адекватен надзор върху доставчиците на аеронавигационно обслужване, притежаващи валиден сертификат от една държава-членка, които също така предоставят услуги, свързани с въздушното пространство, попадащо под отговорността на друга държава-членка. Това сътрудничество включва мерки за разрешаване на случаите, които включват несъответствие с приложимите общи изисквания, установени в член 6, или условията, посочени в приложение II.

Член 3

Признати организации

1. Националните органи за надзор могат да решат да делегират напълно или частично инспекциите и проверките, посочени в член 2, параграф 2, на признати организации, които изпълняват изискванията, дадени в приложение I.

2. Одобрението, предоставено от националния орган за надзор, е валидно в границите на Общността за период от три години, който може да бъде продължен. Националните органи за надзор могат да инструктират всяка от признатите организации, разположени в Общността, да извършат тези инспекции и проверки.

Член 4

Изисквания за безопасност

Комисията, в съответствие с процедурата, посочена в член 5, параграф 3 от Рамковия регламент, и в рамките на обхвата на настоящия регламент, определя и приема изискванията на Евроконтрол за регулиране на безопасността (ESARRs) и последващите изменения на тези изисквания, които стават задължителни в съответствие със законодателството на Общността. Те ще бъдат публикувани като позовавания на ESARRs в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5

Лицензиране на ръководителите на полети

Във възможно най-кратък срок след влизането в сила на настоящия регламент Комисията ще представи, ако е подходящо, на Европейския парламент и на Съвета предложение за лицензирането на ръководителите на полети.

ГЛАВА II

ПРАВИЛА ЗА ОСИГУРЯВАНЕ НА ОБСЛУЖВАНЕ

Член 6

Общи изисквания

Общите изисквания за осигуряване на аеронавигационно обслужване се установяват в съответствие с процедурата, описана в член 5, параграф 3 от Рамковия регламент. Общите изисквания ще включват следното:

— техническа и оперативна компетентност и обезпеченост,

— системи и способи за управление на безопасността и качеството,

— система за доклади,

— качество на обслужването,

— финансова стабилност,

— отговорност и застрахователно покритие,

— собственост и организационна структура, включително предотвратяване на конфликти на интереси,

— човешки ресурси, включително адекватни планове за набиране на персонал,

— безопасност.

Член 7

Сертифициране на доставчиците на аеронавигационно обслужване

1. Предоставянето на цялото аеронавигационно обслужване в границите на Общността е предмет на сертифициране от държавите-членки.

2. Заявления за сертифициране се подават до националния орган за надзор в държавата-членка, където заявителят има основно установяване и при необходимост, седалището на доставчика.

3. Националните органи за надзор издават сертификати на доставчиците на аеронавигационно обслужване, когато те изпълняват общите изисквания, посочени в член 6. Сертификати могат да бъдат издавани индивидуално, за всеки тип аеронавигационна услуга, както е дефинирано в член 2 от Рамковия регламент, или за набор от такива услуги, *inter alia*, когато доставчикът на аеронавигационно обслужване, независимо от правния му статут, експлоатира и поддържа своя собствена система за комуникации, навигация и наблюдение. Сертификатите се проверявани редовно.

4. В сертификатите ще се определят правата и задълженията на доставчиците на аеронавигационно обслужване, включително недискриминационен достъп до услугите за ползвателите на въздушното пространство, като специално се обръща внимание на безопасността. Сертифицирането може да бъде предмет само на изискванията, посочени в приложение II. Тези условия ще бъдат обективни, недискриминационни, пропорционални и прозрачни.

5. Независимо от разпоредбата на параграф 1, държавите-членки могат да разрешат предоставяне на аеронавигационно обслужване в цялото или в част от въздушното пространство, намиращо се под тяхна отговорност, без необходимото сертифициране в случаите, когато доставчикът на такова обслужване им го предложи преди движението на въздухоплавателни средства, различни от общия въздушен трафик. В такива случаи съответната държава-членка информира Комисията и останалите държави-членки за своето решение и за мерките, предприети за осигуряване на максимално съответствие с общите изисквания.

6. Без да се засягат разпоредбите на член 8 и при условията на член 9, издаването на сертификати дава на доставчиците на аеронавигационно обслужване възможността да предлагат своите услуги на други доставчици на аеронавигационно обслужване, ползватели на въздушното пространство и летища в границите на Общността.

7. Националните органи за надзор ще следят съответствието с общите изисквания и с условията, приложени към сертификатите. Подробности от този контрол ще бъдат включвани в годишните доклади, които трябва да бъдат предавани от държавите-членки в съответствие с член 12, параграф 1 от Рамковия регламент. Ако националният орган за надзор установи, че притежателят на сертификата вече не удовлетворява посочените изисквания или условия, той предприема съответни мерки, като едновременно с това осигурява непрекъснатост на обслужването. Тези мерки могат да включват анулиране на сертификата.

8. Всяка държава-членка признава всеки сертификат, издаден в друга държава-членка в съответствие с този член.

9. При изключителни обстоятелства дадена държава-членка може да отложи с шест месеца постигане на съответствие с този член след датата, посочена в член 19, параграф 2. Държавите-членки ще уведомят Комисията за такова отлагане, като посочат причините за него.

Член 8

Определяне на доставчиците на аеронавигационно обслужване

1. Държавите-членки осигуряват предоставяне на аеронавигационно обслужване на изключително основание в рамките на специфични блокове въздушно пространство по отношение на въздушното пространство под тяхна отговорност. За тази цел държавите-членки определят доставчик на аеронавигационно обслужване, който притежава валиден в Общността сертификат.

2. Държавите-членки определят правата и задълженията, които трябва да бъдат изпълнени от определените доставчици на аеронавигационно обслужване. Задълженията могат да включват условия за навременна доставка на съответната информация, позволяваща всички движения на въздухоплавателни средства във въздушното пространство под тяхна отговорност да бъдат идентифицирани.

3. Държавите-членки имат право по свое усмотрение да изберат доставчик на аеронавигационно обслужване при условие, че последният изпълнява изискванията и условията, посочени в членове 6 и 7.

4. По отношение на функционалните блокове въздушно пространство, установени в съответствие с член 5 от Регламента за въздушното пространство, които обхващат въздушно пространство, попадащо под отговорността на повече от една държава-членка, засегнатите държави-членки съвместно определят един или повече доставчици на аеронавигационно обслужване най-малко един месец преди въвеждането на блока въздушно пространство.

5. Държавите-членки информират незабавно Комисията и други държави-членки за всяко решение в рамките на този член, засягащ определянето на доставчици на аеронавигационно обслужване в рамките на специфични блокове въздушно пространство по отношение на въздушното пространство под тяхна отговорност.

Член 9

Определяне на доставчиците на метеорологично обслужване

1. Държавите-членки могат да определят доставчик на метеорологично обслужване, който на изключително основание да доставя всички или част от метеорологичните данни в цялото или в част от въздушното пространство, попадащо под тяхна отговорност, като се отчитат съображенията за безопасност.

2. Държавите-членки информират без закъснение Комисията и други държави-членки за всяко решение в рамките на този член, засягащ определянето на доставчик на метеорологично обслужване.

Член 10

Отношения между доставчиците на обслужване

1. Доставчиците на аеронавигационно обслужване могат да се възползват от обслужването, предоставяно от други доставчици на аеронавигационно обслужване, които са сертифицирани в Общността.

2. Доставчиците на аеронавигационно обслужване формализират своите работни взаимоотношения чрез писмени споразумения или чрез равностойни правни договорености, в които се посочват специфичните задължения и функции, приети от всеки доставчик и позволяващи обмен на оперативни данни между всички доставчици на аеронавигационно обслужване дотолкова, доколкото това засяга общия въздушен трафик. Тези мерки ще бъдат съобщени на съответния национален орган или органи за надзор.

3. В случаите, когато се касае за осигуряване на аеронавигационно обслужване, се изисква одобрението на съответните държави-членки. В случаите, когато се касае за осигуряване на метеорологично обслужване, се изисква одобрението на съответните държави-членки, ако те са определили доставчик на метеорологично обслужване на изключително основание в съответствие с член 9, параграф 1.

Член 11

Отношения с военните органи

В контекста на общата транспортна политика, държавите-членки предприемат необходимите стъпки, за да гарантират, че са сключени писмени споразумения между компетентните граждански и военни органи или са създадени съответните правни разпоредби по отношение на управлението на специфични блокове въздушно пространство.

Член 12

Прозрачност на сметките

1. Доставчиците на аеронавигационно обслужване, независимо от техния режим на собственост или тяхната юридическата форма, изготвят, представят за одит и публикуват своите финансови отчети. Тези отчети трябва да отговарят на международните счетоводни стандарти, приети от Общността. Ако, поради правното положение на доставчика на аеронавигационно обслужване, не е възможно да се постигне пълно съответствие с международните счетоводни стандарти, доставчикът прави всичко възможно, за да постигне исканото съответствие в максимално висока степен.

2. Във всички случаи доставчиците на аеронавигационно обслужване публикуват годишен отчет и редовно са подлагани на независим одит.

3. Когато предоставят набор от услуги, доставчиците на аеронавигационно обслужване във вътрешното си счетоводство определят съответните разходи и приходи за аеронавигационно обслужване в съответствие с принципите на Евроконтрол за формиране на разходната база за пътните такси и изчисляването на таксовите единици, а, когато е подходящо, водят консолидирани сметки за други услуги, които не са свързани с аеронавигационно обслужване, както биха направили, ако въпросните услуги се предоставяха от друг доставчик.

4. Държавите-членки определят компетентните органи, които имат право на достъп до сметките на доставчиците на аеронавигационно обслужване, които предоставят обслужване в границите на въздушното пространство, попадащо под тяхна отговорност.

5. Държавите-членки могат да приложат преходните разпоредби на член 9 от Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагане на международните счетоводни стандарти [1] спрямо доставчиците на аеронавигационно обслужване, които попадат в обхвата на посочения регламент.

Член 13

Достъп до данните и тяхната защита

1. Доколкото това засяга общия въздушен трафик, съответните оперативни данни се обменят в реално време между всички доставчици на аеронавигационно обслужване, ползватели на въздушното пространство и летища, за да се улеснят техните оперативни нужди. Данните се използват само за оперативни цели.

2. Съответните органи, сертифицираните доставчици на аеронавигационно обслужване, ползвателите на въздушното пространство и летищата имат достъп до оперативните данни на недискриминационна основа.

3. Сертифицираните доставчици на аеронавигационно обслужване, ползвателите на въздушното пространство и летищата установяват стандартни условия за достъп до своите оперативни данни, различни от указаните в параграф 1. Националните органи за надзор одобряват тези стандартни условия. При необходимост се създават подробни правила, свързани с тези условия, в съответствие с процедурата, описана в член 5, параграф 3 от Рамковия регламент.

ГЛАВА III

СХЕМИ ЗА ТАКСУВАНЕ

Член 14

Общи положения

В съответствие с изискванията на членове 15 и 16 се разработва схема за таксуване за аеронавигационно обслужване, която да допринася за постигане на по-голяма прозрачност по отношение на определянето, налагането и влизането в сила на такси за ползвателите на въздушното пространство. Тази схема е в съответствие с член 15 от Чикагската конвенция за международно гражданско въздухоплаване от 1944 г. и системата на Евроконтрол за такси прелитане.

Член 15

Принципи

1. Схемата за таксуване се основава на разходите за аеронавигационно обслужване, направени от доставчиците на аеронавигационно обслужване в полза на ползвателите на въздушното пространство. Схемата разпределя тези разходи между отделните категории ползватели.

2. При установяване на разходната база за таксите се прилагат следните принципи:

а) разходите, които се заплащат съвместно от ползвателите на въздушното пространство, представляват пълния размер на разходите за осигуряване на аеронавигационно обслужване, включително съответните суми за лихва върху капиталовата инвестиция и амортизация на активите, а също така разходи за поддръжка, оперативни, управленски и административни разходи;

б) разходите, които трябва да се вземат предвид в този контекст, са разходите, определени във връзка със съоръженията и предоставените услуги в съответствие с регионалния аеронавигационен план на ИКАО за европейския регион. Те могат също така да включват разходите, направени от националните органи за надзор и/или признатите организации, както и други разходи, направени от съответната държава-членка и

[1] ОВ L 243, 11.9.2002 г., стр. 1.

доставчика на аеронавигационно обслужване във връзка с осигуряването на това обслужване;

в) разходите за различните аеронавигационни услуги трябва да бъдат определяни поотделно, както е посочено в член 12, параграф 3;

г) кръстосано субсидиране между различните аеронавигационни услуги се позволява само когато е обосновано с обективни причини и може да бъде ясно идентифицирано;

д) прозрачността на разходната база за таксите е гарантирана. Приемат се правила за осигуряване на информация от доставчиците на аеронавигационно обслужване, за да се даде възможност прогнозите, действителните разходи и приходите на доставчиците да бъдат ревизирани. Информацията се обменя редовно между националните органи за надзор, ползвателите на въздушното пространство, Комисията и Евроконтрол.

3. Без да се засяга системата за определяне на такси прелитане на Евроконтрол, държавите-членки се съобразяват със следните принципи при установяване на таксите в съответствие с параграф 2:

а) таксите се определят за предоставянето на аеронавигационно обслужване при недискриминационни условия. При начисляването на такси на различни ползватели на въздушното пространство, които са използвали едни и същи услуги, няма да се прави разграничение във връзка с националността или категорията на ползвателите;

б) може да се разрешават изключения за определени ползватели, по-специално за малки и за държавни въздухоплавателни средства, при условие, че разходите за тях няма да бъдат прехвърляни върху други ползватели на въздушното пространство;

в) аеронавигационните услуги могат да създават достатъчно приходи, които да превишават всички преки и непреки оперативни разходи и да осигуряват разумна възвръщаемост на активите, допринасящи за необходимото повишение на капитала;

г) таксите отразяват разходите за аеронавигационно обслужване и съоръженията, предоставени на ползвателите на въздушното пространство, като се отчита съответния продуктивен капацитет на различните типове въздухоплавателни средства;

д) таксите насърчават безопасното, ефикасно и ефективно предоставяне на аеронавигационно обслужване с цел постигане на високо ниво на безопасност и стимулират предлагането на интегрирано обслужване. За тази цел таксите могат да се използват за следното:

— да се осигурят механизми, включително стимули, съдържащи финансови предимства и загуби, за да се насърчат доставчиците на аеронавигационно обслужване и/или ползвателите на въздушното пространство да подкрепят положителните промени при управление на потоците въздушно движение като увеличаване на капацитета и намаляване на закъсненията при поддържане на оптимално ниво на безопасност. Решението дали да се прилагат такива механизми е отговорност единствено на всяка отделна държава-членка,

— да се осигурят приходи за финансиране на проекти за подпомагане на специфични категории ползватели на въздушното пространство и/или доставчици на аеронавигационно обслужване с цел подобряване на общата аеронавигационна инфраструктура, осигуряването на аеронавигационно обслужване и използването на въздушното пространство.

4. Правилата за въвеждане на изискванията, съдържащи се в параграфи 1, 2 и 3, са разработени в съответствие с процедурата, описана в член 8 от Рамковия регламент.

Член 16

Преглед на таксите

1. Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, осигурява редовен преглед за наличието на съответствие с принципите и правилата, посочени в членове 14 и 15. Комисията предприема стъпки за установяването на необходимите механизми за използване на опита на Евроконтрол.

2. По искане на една или повече държави-членки, които считат, че посочените по-горе принципи и правила не се прилагат точно, или, по своя собствена инициатива, Комисията провежда разследване на всяко твърдение за липса на съответствие или за неприлагане на принципите и/или правилата. В срок от два месеца след получаване на такова твърдение, след изслушване на съответната държава-членка и след консултации с Комитета за единно небе в съответствие с процедурата, посочена в член 5, параграф 2 от Рамковия регламент, Комисията взема решение за прилагането на членове 14 и 15, както и дали съответната практика може да бъде продължена.

3. Комисията адресира своето решение до държавата-членка и информира доставчика на аеронавигационно обслужване в нея, доколкото това е законосъобразно. Всяка държава-членка може да обжалва решението на Комисията пред Съвета в срок от един месец. Съветът с квалифицирано мнозинство може да приеме различно решение в срок от един месец.

ГЛАВА IV

ОКОНЧАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 17

Привеждане в съответствие с техническия прогрес

1. С цел привеждане в съответствие с техническия прогрес, е необходимо да се въведат промени в приложенията в съответствие с процедурата, посочена в член 5, параграф 3 от Рамковия регламент.

2. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* правила за въвеждане, приети на основата на настоящия регламент.

Член 18

Поверителност

1. Националните органи за надзор, действайки в съответствие с националното си законодателство, и Комисията няма да разкриват информация от поверителен характер, и по-специално информация за доставчиците на аеронавигационно обслужване, техните бизнесотношения или компонентите за формиране на разходите им.

2. Параграф 1 не засяга правото за разкриване на информация от националните органи за надзор, когато това е от основно значение за изпълнение на техните задължения, като в тези случаи разкриването на информация е съгласувано и е във връзка с легитимните интереси на доставчиците на аеронавигационно обслужване за запазване на тяхната търговска тайна.

3. Освен това, параграф 1 не изключва възможността за разкриване на информация, различна от поверителната информация, за условията и начина на предоставяне на аеронавигационно обслужване.

Член 19

Влизане в сила

1. Настоящият регламент влиза в сила на 20-ия ден след датата на неговото публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Членове 7 и 8 ще влязат в сила една година след публикуването на общите изисквания в *Официален вестник на Европейския съюз*, както е посочено в член 6.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 10 март 2004 година.

За Европейския парламент

Председател

P. COX

За Съвета

Председател

D. ROCHE

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПРИЗНАТИ ОРГАНИЗАЦИИ

Признатата организация трябва:

— да има възможност документално да докаже обширен опит при оценяване на обществени и частни предприятия и фирми, работещи в областта на въздушния транспорт и по-специално доставчици на аеронавигационно обслужване, както и в други сходни области, включени в настоящия регламент,

— да има подробно упътване и правила за периодичните проверки на горепосочените предприятия и фирми, които да бъдат публикувани и постоянно актуализирани и усъвършенствани чрез програми за проучвания и разработки,

— да не бъде контролирана от доставчици на аеронавигационно обслужване, органи за управление на летища или други органи, пряко ангажирани в предоставянето на аеронавигационно обслужване или в обслужването на въздушния транспорт,

— да разполага със значителен технически, управленски, поддържащ и проучвателен персонал, достатъчен за задачите, които трябва да бъдат изпълнени,

— да бъде управлявана и администрирана по начин, който да осигурява поверителност на информацията, изисквана от администрацията,

— да бъде подготвена да предоставя съответната информация на националните органи за надзор,

— да е дефинирала и документирала своята политика и цели, както и ангажираността си, за предоставяне на качество и да осигури разбирането, осъществяването и поддържането на тази политика на всички нива в организацията,

— да е разработила, да е въвела и да поддържа ефективна вътрешна система за качество, основана върху съответните части от международно признати стандарти за качество и в съответствие с EN 45004 (органи за инспекция) и с EN 29001, както се интерпретират от изискванията на схемата за сертифициране на системи за качество на IACS (Международна асоциация на класификационните общества),

— собствената ѝ система за качество да бъде предмет на сертифициране от независим орган за одит, признат от органите на държавата-членка, в която е разположен.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

УСЛОВИЯ, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ ПОСОЧЕНИ В СЕРТИФИКАТИТЕ

1. В сертификатите ще се посочват:

   а) националният орган за надзор, който е издал сертификата;

   б) заявителят (име и адрес);

   в) сертифицираните услуги;

   г) становище за съответствие на заявителя с общите условия, както е посочено в член 6 от настоящия регламент;

   д) дата на издаване и срок на валидност на сертификата.

2. Допълнителни условия, приложени към сертификатите, могат да бъдат свързани със:

   а) недискриминационен достъп до услугите за ползвателите на въздушното пространство и изисквано ниво на тези услуги, включително равнище на безопасност и на оперативна съвместимост;

   б) оперативните спецификации за определени услуги;

   в) периода от време, до който услугите трябва да бъдат предоставени;

   г) различните видове оперативно оборудване, което трябва да се използва за определени услуги;

   д) ограничаване на операциите по обслужване, различни от операциите, които са свързани с осигуряването на аеронавигационно обслужване;

   е) договори, споразумения или други ангажименти между доставчика на аеронавигационно обслужване и трета страна, които засягат услугата (услугите);

   ж) предоставяне на информация, която разумно се изисква за проверка на съответствието на услугите с общите изисквания, включително планове, финансова и оперативна информация, както и големи промени в типа и/или обхвата на предоставяните аеронавигационни услуги;

   з) други правни условия, които не са специфични за аеронавигационното обслужване като условия, свързани с временното или окончателното прекратяване на действието на сертификата.